

Heinrich Heine,
Belsazar

Heinrich Heine,
Belšacar'

Heinrich Heine,
Belšacaro

*tradukita de Manfredo Ra-
tislavo*

tradukita de Richard Schulz

Die Mitternacht zog näher schon;
In stummer Ruh lag Babylon.

Ripozis pace jam Babel'
Dum meza nokto, en mal-
hel'.

Jam pasis de la nokt' duon'.
Trankvile kuŝis Babilon'.

Nur oben in des Königs Schloß
Da flackerts, da lärmt des Königs
Troß.

Nur supre en la reĝkastel'
Vidiĝis flagre torĉa hel'.

Nur supre en la reĝkastel'
Fenestrojn traflagras torĉa
hel'.

Dort oben in dem Königssaal
Belsazar hielt sein Königsmahl.

Kun sia reĝ-korteganoj
Festenis tie Belšacar'.

Reĝ' Belšacar' de Babilon'
Festenis en la festosalon'.

Die Knechte saßen in schimmernden
Reihn,
Und leerten die Becher mit funkeln-
dem Wein.

Jen malplenigante pokalojn
kun vin'
De l' reĝ' servistaro amuzas
sin.

Tumultis laŭte de l' reĝ' sek-
vantoj.
Tintigis pokalojn barbar'
kun barbar'.

Es klirrten die Becher, es jauchzten
die Knecht';
So war es dem störrigen Könige recht.

Ĝojigis la reĝon de l' glasoj
tintad'
Kaj de la servistoj gajega
kriad'.

La reĝo aŭskultis obstine
kun ĝu'
La virojn jubili, pliiĝon de l'
bru'.

Des Königs Wangen leuchten Glut;
Im Wein erwuchs ihm kecker Mut.

La reĝo ardis pro la vin',
La vino aŭdacigis lin.

Ekardas tre la reĝa vang'.
Riskemas tre la reĝa lang'.

Und blindlings reißt der Mut ihn fort;
Und er lästert die Gottheit mit
sündigem Wort.

Tentate de la aŭdacement'
Li diras vortojn de blas-
fem'.

Kaj senpripense pekis li
Kaj blasfemas terure, spi-
tante al Di'.

Und er brüstet sich frech und lästert
wild;
Der Knechte Schar ihm Beifall brüllt.

Senhonte la reĝo gloras sin,
La servistaro aplaŭdas lin.

Kaj paradas sen hont' kaj
kun defi'.
Aplaŭdas tre la koteri'.

Der König rief mit stolztem Blick;
Der Diener eilt und kehrt zurück.

Vokite de l' fieraj reĝ'
Servist' ekstaras de la seg',

Orgojle sonas de l' reĝ' or-
don'.
Jam hastas kaj revenas pe-
on'.

Er trug viel gülden Gerät auf dem
Haupt;
Das war aus dem Tempel Jehovas ge-
raubt.

Alportis li multon da ora
ilar'
Rabitan for de l' Javea al-
tar'.

Surkape pezas la ora vazaro,
El templo Javea la rab-
akapar'.

...

...

...

Und der König ergriff mit frevler Hand Einen heiligen Becher, gefüllt bis am Rand.	Kaj sanktan pokalon per peka man' Ekkaptis la reĝo, vokante: „Je l' san'!“	Kaj ekprenis la reĝ' per krima man' La plej sanktan pokalon kun fia rikan'.
Und er leert ihn hastig bis auf den Grund, Und er rufet laut mit schäumendem Mund:	Kaj malplenigis li tiun ĉi, Kun buŝo ŝaŭmanta elvokis li:	Kaj li malplenigas ĝin ĝis la fund', Kriaĉas el malvirta abund':
“Jehova! dir künd' ich auf ewig Hohn — Ich bin der König von Babylon!“	„Jave', je eterno mi mokas vin, - Regant' de Babelo mi nomas min!“	“Javeo, mi mokas pri via kron' - Mi estas reĝo de Babilon'!“
Doch kaum das grause Wort erklang, Dem König wards heimlich im Busen bang.	Apenaŭ tion eldiris li, Ektimon sentis li en si.	Apenaŭ sonis for la vort', La reĝon ekkaptis la tim' de l' mort'.
Das gellende Lachen verstummte zumal; Es wurde leichenstill im Saal.	Mutiĝis la rido en unu moment', De l' morto regis la silent'.	La akra ridado formortis je l' hor'. Silentis tuj la vira ĥor'.
Und sieh! Und sieh! An weißer Wand, Da kam's hervor wie Menschenhand;	Kaj jen! Kaj jen! Sur blanka mur' de man' aperis la kontur';	Jen vidu! el la blanka mur' Aperis homa mankontur'.
Und schrieb, und schrieb an weißer Wand Buchstaben von Feuer, und schrieb und verschwand.	Kaj skribis, kaj skribis sur la mur' Literojn el fajr' kaj foriĝis de sur.	Kaj skribis, skribis sur la mur' Kaj ree foriĝis post flamgravur'.
Der König stieren Blicks da saß, Mit schlotternden Knien und totenblaß.	Genu-tremante sur sia seĝ' kadavre pala jen sidis la reĝ'.	Jen ankaŭ for regal-plezur'. Rigide rigardis la reĝ' pro terur'.
Die Knechtschar saß kalt durchgraut, Und saß gar still, gab keinen Laut.	La korteganoj pro terur' Silente sidis, spiris nur.	La viroj sidis mutaj pro tim'. Horor' sentiĝis en ĉies anim'.
Die Magier kamen, doch keiner verstand Zu deuten die Flammenschrift an der Wand.	La magiistoj vokitaj de li Ne povis klarigi tion ĉi.	Eĉ magoj ne sciis laŭ rita mezur' Klarigi la flamskribaĵon de l' mur'.
...	...	...

Belsazar ward aber in der selbigen
Nacht
Von seinen Knechten umgebracht.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas
HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-
02-17).

Arg-205-407 (2004-03-06 17:43:12)

Murdata estis Belŝacar'
Samnokte de sia servistar'.

Traduko de la Germana poe-
mo "Belsazar" de HEINRICH
*HEINE (*1797-12-13 – †1856-*
02-17) en Esperanton de
MANFREDO RATISLAVO
(Manfred Retzlaff, Stettiner
Str. 16, D-59302 Oelde,
*Germanio, *1938-11-04) en*
1984-03-30.

MR-109-2 / Arg-205-408
(2004-03-10 11:49:13)

En tiu ĉi nokt', de la servi-
staĉar'
Murdata estis Belŝacar'.

Traduko de la Germana poe-
mo "Belsazar" de HEINRICH
*HEINE (*1797-12-13 – †1856-*
02-17) en Esperanton de
RICHARD SCHULZ (*Rikardo*
*Ŝulco, *1906-07-12 – †1997-*
09-26).

Arg-205-409 (2013-02-26
15:10:47)

Tiu traduko aperis en 1984
en la n-ro 61, 1984/7 de la
"Vestfaliaj Flugfolioj", kiun
Richard Schulz, kiu nomis sin
Rikardo Ŝulco, eldonis mem.
Li indikis kiel aŭtoron de
la germana-lingva originalo:
Henriko Hajno. Tiu estas
la germana poeto Heinrich
Heine. Pri Richard Schulz
vidu la vikipedian retejon
[http://de.wikipedia.](http://de.wikipedia.org/wiki/Richard_Schulz)
[org/wiki/Richard_Schulz.](http://de.wikipedia.org/wiki/Richard_Schulz)